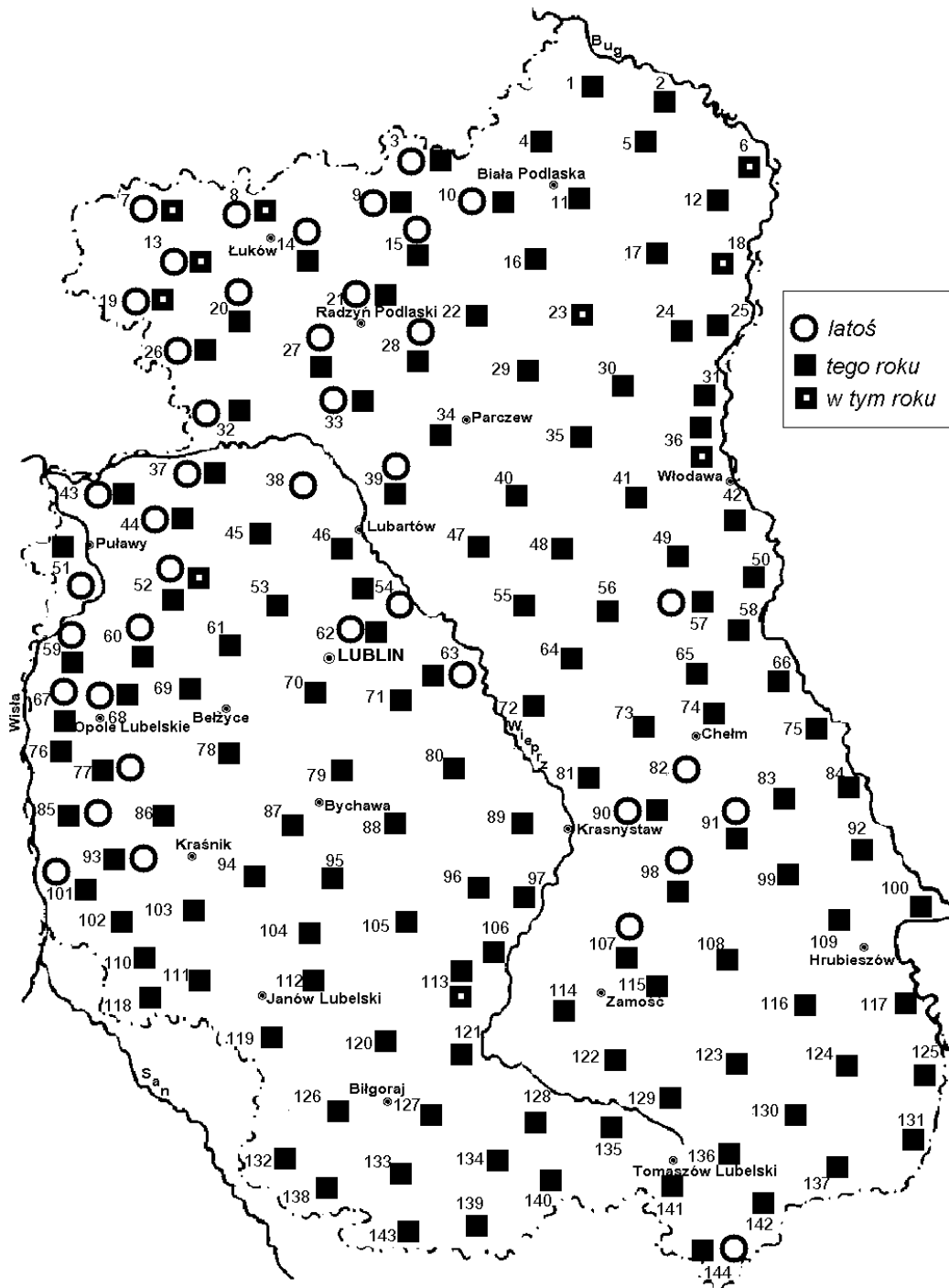

Latoś ‘w tym roku’

Latoś to bedziem robić gałganiorza (Gołęb). Latość posadzimy z ty strony krzaki, a tam bedo kwiaty siane (Gręzówka). Kiedyś latoś, a tera tego roku mówio (Orłów Drewniany). Lato tego roku sie mówi, a latoś to jeszcze tak z dawna, bo ja pamiętam jeszcze, jak babcia mówili (Siedliska pow. Tomaszów Lubelski). Latoś to sie nie mówi, tylko sie mówi tego roku, albo zeszłego roku, a nie latoś, co to za latoś. Jak mówiłam latoś, to sie śmioli zy mnie. Od tamtej pory wiem, że latoś sie nie mówi, ale na wsi mówili. Starsi ludzie mówio do dziś (Siedliska pow. Łuków). Latoś to dobre zbiory u nas bedo (Wólka Domaszewska). Latoś to znacy w tym roku, to jeszcze dziadek mój tak godali, to pamitum (Świeciechów).

Źródła: PM, KAGP, SGM, MG.

Mapa 38

Geografia: Lubelszczyzna zachodnia i okolice Chełma, Krasnegostawu, Zamościa, Tomaszowa Lubelskiego (zob. mapa 38).

Wymowa: *latoś, latość*.

Por. *tego roku, w tym roku*.

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny*. Tom XI. *Meteorologia i astronomia*. Czas. Kolory, Lublin 2022.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc